

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9P/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207997
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5912207997.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. L., proti odporkyni: W. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. M. č. XXX, XXX XX K. M., v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Súd návrh na začatie konania v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.10.2012 v znení doplnenia návrhu tunajšiemu súdu doručeného dňa 05.12.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni prispievať na jeho výživu výživným vo výške 100,-eur mesačne. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ odôvodnil návrh na začatie konania tým, že on sa vrátil z výkonu trestu a nemá žiadne peniaze na základné životné potreby. Súčasne poukázal na to, že on má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom vo výške 58,-eur. On aby sa stal poberateľom dávky v hmotnej núdzi, bol nútený podať návrh na začatie konania na súd. V súčasnosti je bezdomovcom, od 05.11.2012 uzavrel dohodu o pracovnej činnosti s firmou Dawan s.r.o. so sídlom Solčianska cesta 202/88, Banská Bystrica, IČO: 36635201, na základe ktorej dosahuje mzdu vo výške 20,-eur mesačne. Súčasne poukázal na to, že je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a že jemu nevznikol nárok na dávky v nezamestnanosti a súčasne mu nebola priznaná ani dávka v hmotnej núdzi. Na doplnenie poukázal na to, že má vyživovaciu povinnosť k maloletej W. N., nar. XX.XX.XXXX vo výške 33,-eur mesačne na základe rozhodnutia Okresného súdu Martin, a súčasne má vyživovaciu povinnosť aj k maloletému W. O., nar. XX.XX.XXXX vo výške 26,65 eur mesačne, a to rozhodnutím Okresného súdu Piešťany.

Odporkyňa sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadrila.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané v zmysle zákonnej fikcie podľa § 47 ods. 2 O.s.p. a ktorý svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil. V ospravedlnení súčasne poukázal na to, že jemu finančné možnosti neumožňujú sa dostaviť na pojednávanie, nakoľko on sa fyzicky nachádza v okrese Brezno a keby mal finančné prostriedky na cestu na pojednávanie súdu, by on nežiadal o priznanie dávky v hmotnej núdzi a následne by ani nežiadal súd o priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela. Po návrate z výkonu trestu jemu nebola priznaná dávka v hmotnej núdzi a taktiež mu nebola ani vyplatená. V predmetnom ospravedlnení súčasne zotrval na svojom tvrdení, že on pracuje na dohodu pre firmu Dawan, kde za mesiac november dosiahol

dohodnutý príjem 20,-eur. Taktiež v predmetnom ospravedlnení poukázal na to, že on si vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom v súčasnosti neplní, nakoľko nemá dostatok finančných prostriedkov na jej plnenie.

Na pojednávaní odporkyňa nesúhlasila s návrhom na začatie konania, pričom nesúhlas s návrhom na začatie konania odôvodnila tým, že ona nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby prispievala na výživu navrhovateľa akoukoľvek sumou. Poukázala na to, že je v súčasnosti zamestnaná a jej mesačný príjem dosahuje výšku 345,-eur v čistom, pričom sa jedná o jej jediný príjem. V súčasnosti sa stará o maloletého syna W. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorého otcom je navrhovateľ, pričom navrhovateľ neplní vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi. Súčasne poukázala na to, že medzi jej pravidelné výdavky patrí zálohová platba za plnenia spojené s užívaním 3-izbového bytu v ktorom býva spolu s maloletým synom vo výške 163,-eur mesačne. Okrem toho ona platí zálohové platby za elektrinu vo výške 27,19 eur mesačne a úhradu stravného maloletému synovi W. O. vo výške 15,-eur mesačne. Za telefón, internet a televíziu platí sumu vo výške cca 86,-eur mesačne. Maloletý syn W. hráva hokej, s čím má ona taktiež spojené zvýšené výdavky.

Súd okrem výsluchu odporkyne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou žiadosti navrhovateľa o priznanie dávky v hmotnej núdzi zo dňa 31.10.2012, fotokópiou rodného listu maloletej W. N. nar. XX.XX.XXXX, fotokópiou rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, č.k. Cd/2012/157705-ZRČSP:CD/2012/42300-OIPSS zo dňa 05.11.2012 na ktorom je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, fotokópiou potvrdenia o podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 24.10.2012, fotokópiou rovnopisu rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 8P/54/2012-33 zo dňa 31.07.2012, fotokópiou rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 4C/171/2009-57 zo dňa 04.05.2010, s potvrdením o výške príjmu odporkyne, s podacím lístkom znejúcim na sumu 163,-eur v prospech Piešťanského stavebného bytového družstva, s poštovým poukazom znejúcim na sumu 86,17 eur, s poštovým poukazom na účet znejúcim na sumu 15,-eur v prospech školskej jedálne pri ZŠ Brezová č. 19, Piešťany a poštovým poukazom na účet znejúcim na sumu 27,-eur v prospech ZSE Energia, a.s., ako aj s pripojeným spisom Okresného súdu Piešťany, sp.zn. 4C/171/2009, osobitne s rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 4C/171/2009-57 zo dňa 04.05.2010, na ktorom je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

navrhovateľ je bývalým manželom odporkyne, pričom ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 4C/171/2009-57 zo dňa 04.05.2010, právoplatným dňa 26.07.2010. Navrhovateľ bol rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok č.k. CD/2012/157705-ZR zo dňa 05.11.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.11.2012 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, pričom dňa 31.10.2012 požiadal o priznanie dávky v hmotnej núdzi. Navrhovateľ bol dňa 24.10.2012 podmienenečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom v mesiaci november uzavrel so spoločnosťou Dawan s.r.o. so sídlom Solčianska cesta č. 202/88, Banská Bystrica, IČO: 36635201, dohodu o pracovnej činnosti, v ktorej sa dohodol na odmene vo výške 20,-eur mesačne. Navrhovateľ má v súčasnosti vyživovacie povinnosti k dvom maloletým deťom, a to k maloletému W. O., nar. XX.XX.XXXX a maloletej W. N., nar. XX.XX.XXXX. Odporkyňa je v súčasnosti zamestnaná u S. B., kde za obdobie od decembra roku 2011 do novembra roku 2012 dosiahla priemernú čistú mzdu vo výške 345,87 eur. Medzi výdavky odporkyne patrí úhrada za služby spojené s užívaním bytu vo výške 163,-eur mesačne, úhrada stravného maloletého W. O. v školskej jedálni vo výške 15,08 eur, ako aj úhrada zálohových platieb za elektrinu vo výške 27,19 eur mesačne. Okrem toho ona taktiež platí účty za telefón, internet, ako aj televíziu vo výške cca 86,-eur mesačne. Maloletý W. O., ktorý je spoločným synom navrhovateľa a odporkyne, bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti odporkyne, keď vyživovacia povinnosť navrhovateľa k maloletému W. bola naposledy upravovaná rozsudkom Okresného súdu Piešťany, č.k. 8P/54/2012-33 zo dňa 31.07.2012, ktorým bola navrhovateľovi uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého W. O. minimálnym výživným.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnkov, (ďalej len „Zákon o rodine“), rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 Zákona o rodine, príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že rozvedený manžel sa môže oprávnené domáhať príspevku na výživu rozvedeného manžela v prípade, ak nie je schopný sám sa živiť, a to v rozsahu zodpovedajúcom schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného manžela. Zo súdnej praxe (R 3/1978) vyplýva, že dôvody uplatňované pre priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela spočívajú v pravidlách starostlivosti rozvedených manželov o maloleté deti, prípadne o deti staršie, avšak invalidné alebo vyžadujúce si osobitnú starostlivosť, alebo o deti, ktoré z rôznych dôvodov nemôžu byť umiestnené v kolektívnych zariadeniach. Túto zákonnú podmienku považuje súdna prax za splnenú aj v prípadoch, ak podľa lekárskeho potvrdenia, alebo zo znaleckého posudku nie je rozvedený manžel vzhľadom na svoj vek alebo zdravotný stav schopný zárobkovej činnosti, alebo nemá možnosť a príležitosť za danej situácie si získať primerané zamestnanie.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že aj keď je navrhovateľ v súčasnosti nezamestnaný, tento má vzhľadom na svoj vek a vzdelanie schopnosť sa sám živiť, a len súčasná situácia na trhu práce sama o sebe nie je bez splnenia ďalších relevantných podmienok dôvodom, ktorý by zakladal dôvodnosť navrhovateľom uplatneného nároku. Navyše súd poukazuje na to, že sám navrhovateľ poukázal na to, že on podal návrh na začatie konania iba z toho dôvodu, aby jemu bola priznaná dávka v hmotnej núdzi. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ je schopný sám sa živiť vyplýva aj z toho, že on v mesiaci november roku 2012 uzavrel so spoločnosťou Dawan s.r.o. dohodu o pracovnej činnosti, z čoho vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa mu umožňuje vykonávať prácu. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na to, že navrhovateľ v konaní ani len netvrdil žiadne skutočnosti, ktoré by umožňovali vysloviť záver, že nie je schopný sa sám živiť (napríklad že by mal zhoršený zdravotný stav, ktorý by ho obmedzoval v jeho zárobkových možnostiach).

Na druhej strane súd poukazuje na to, že odporkyňa je v súčasnosti síce zamestnaná, avšak jej príjem pri jej nevyhnutných výdavkoch, ako aj výdavkoch, ktoré má spojené s tým, že jej bol do osobnej starostlivosti zverený maloletý syn W. O., jej neumožňujú prispievať na výživu navrhovateľa žiadnou sumou. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že podľa tvrdení odporkyne, ako aj podľa vyjadrenia navrhovateľa, tento neprispieva na výživu maloletého súdom stanoveným výživným.

Podľa Zákona o rodine, schopnosť sám sa živiť má každý, kto je schopný svojou prácou získavať prostriedky na uspokojovanie základných životných potrieb, pričom navrhovateľ uvedené kritériá spĺňa, avšak len z dôvodu nedostatku príležitostí na trhu práce, je v súčasnosti bez príjmu.

V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné poukázať na to, že v prípade, keď nie sú splnené podmienky na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela, má oprávnená osoba právo domáhať sa priznania dávok a príspevkov v hmotnej núdzi podľa zákona č. 599/2003 Z.z., čo navrhovateľ aj učinil.

Súd potom dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela - navrhovateľa, nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal, že nie je schopný sa sám živiť, ako aj vzhľadom k tomu, že zárobokové pomery odporkyne jej neumožňujú prispievať na jeho výživu akoukoľvek sumou a návrh vo veci samej zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 OSP
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho

právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP),

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).